

„Razaslat će Bog anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba.“ (Mt 13,27)

Pismo nam često naviješta „posljednje dane“, „posljednje vrijeme“. Stari zavjet je sve ono za čim je težio, a nije mogao ostvariti zbog stalnog ponavljanja prvoga grijeha iz Raja, odlagao za to posljednje vrijeme, vrijeme spasenja, kad će to ostvariti sam Bog. Isus je navijestio da je to vrijeme s njim započelo, da je punina vremena sada na djelu i da otkupljeni čovjek sudjeluje s Bogom u izgradnji te punine, u njezinu rastu do konačne punine. To je izgradnja i čovjeka, i ljudske zajednice, i svijeta.

Nakon grijeha koji je među ljude donio razdor, mržnju i nesklad, Isus po svojoj Crkvi ponovno preporuča ljude i stvara on njih novu ljudsku zajednicu. Isus dolazi kako bi otkupio čitav svijet, i to otkupljenje označeno je kao završna faza povijesti spasenja, kao sabiranje Božjih izabranika s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba.

Euharistija koju slavimo je sakrament i početak toga novoga svijeta za kojim težimo i koga svojim vjerničkim djelovanjem ostvarujemo. Ona okuplja zajednicu pomirenih ljudi, međusobno braće i sestara, i time je početak okupljanja novih, Kristovim otkupljenjem obnovljenih ljudi. A u kruhu i vinu euharistije, koji postaju tijelom i krvlju Kristovom, biva pobožanstvenjen svijet, materija, svemir. Bog uz suradnju vjernika nastavlja posvećivati ljude i stvari, a kada taj proces bude dovršen, onda će nova vremena, započeta po Kristu, dosegnuti svoj vrhunac da Bog bude sve u svemu.

vlč. Ivan Valentić
18.11.2012.